

Seni Sevmekten Vazgeçmeyeceğim Baba

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Haziran 2019

Oldukça gürültülü bir ortam: ellerinde çiçeklerle koşuşturan çocuklar ve diğer ellerini tutan babaları.

Göğün renginde hafif bir esinti var ki renge eşlik eden o esinti ile rengi mi koyulaşiyor göğün yoksa her öğün içtiğim bardak bardak suyla ıslanıyor muyum bir anda çakan şimşekleri de hesaba katarken...

Örgün eğitimim biteli çok olsa da hala yaygın eğitim denen hayat okulunda gidip geliyorum ve inip çıkıyorum basamakları ve baba diyebileceğim birinin özlemi ile her nasılsa hala başımın okşanacağını varsayıyorum.

Hep o varsayımlar beni benden eden lakin yok sayılıp da yoksulluğumu tetikliyor tepkisizlik.

Menevişlenen bir gürültü ve her yanı hurafe dolu sense uzaklarda olsan da geceleri bir esinti olup düşüyorsun düşlerime.

Ve biliyorum ki dualarım hep eksik hep sensiz belki de özellikle ruhuna fazla dua göndermiyorum gel de düş uykularıma diye ve sebebini de sorma asla, baba.

Belki kırgınım sana haddinden fazla ve bir o kadar kızgın ve biliyorum ki Tanrının gözünde ben haddinden fazla günahkârım ne de olsa sen gittikten sonra elimde olmayan sayısız sebepten dolayı hiçbir şey yolunda gitmedi.

Varlık tasalı, baba.

Varlığım neşeliydi oysa önceleri sonunda neşem de çalındı hayallerimdi lakin tek suçlu benim ama yetmiyor seni de suç ortağım biliyorum oysaki sen yapılabileceklerin en iyisini ve en doğrusunu yaptın yoksa bu günkü değerlerimi hala koruyor kolluyor olamazdım.

Değerler, değil mi babacığım? Hani uğruna çalınan çocukluğum...

Hani uğruna zehrolan hayatım ve ben bu yaşa gelmiş hala bir suçlu arayışındayım oysaki payıma düşen çok daha fazlası.

Mesela hamt etmek.

Şükretmek.

Ve Allah şahit ki; bunları da eksik etmiyorum yine de eksik kalan bir şeyleri hatta çoğu şeyi tamamlama çabası içerisindeyim.

Epeydir sana yazmadım çünkü kafam haddinden fazla yoğun ve yorgundu gerçi anbean başka şeyler eklenip ben hala yarım larımı tümleyemiyorum lakin yazarak ve daha çok severek hayatıma artı yüklemeye gayret gösteriyorum.

Beni karşılıksız seven iki insandan biriydin aslında biliyorum ki bana sunduğun tüm katı kurallara ve ben kızgınlığına rağmen hala saklı tutuyorsun sevgini yoksa bu denli sık girer miydin rüyalarım?

Sözcükler, babacığım.

En kurak sözcük iken yalnızlık...

Ve de en doğurgan sözcük iken sevgi.

Bak, yazdığım tek sözcük ve sevgi başlığı altında hayatımın kapsama altındaki sayısız insan.

Seni çok sevdiğimi sen gittikten sonra daha iyi anladım ve aradan zaman geçtikçe bu sefer senin hatırandan adım adım uzaklaşmayı artık nasıl becerdimse ve kendime duyduğum öfkeyi ve çaresizliği bu sefer sana mal ettim ve biliyorum ki şu an orada çok huzursuz ve çaresizkin üstelik sana malum olurken benim sıkıntılarım şundan da eminim ki bana öğrettiğin her değeri hala saklı tuttuğum için bir tarafın da rahat, baba.

Kaybolmamak adına benim savaşım varsın günbegün kaybettiklerim çoğalsın.

Bir de sevgimi kutsayan ve kollayan beni yüce Rabbime şükürler olsun ki hala kolayca sevebilen nadir insanlardan biriyim.

Koşulsuz sevmek zaten doğamda saklı bir de sebep buldum mu sorma gitsin nasıl da seviyorum insanları ve asla da bir yanıt ya da olumlu bir tepki beklemiyorum onlardan. Onlar...

Ve ben.

İşte insanlarla ayrıştığım nokta:

Bu denli sevebilirken nasıl da yalnızım.

Ve bir de madalyonun arka yüzü:

Birbirini sevmeyen insanlar bir arada ve ben bizzat şahitken onların sevgisizliklerine ve birbirlerine ihanetlerine... gerisi beni asla ilgilendirmiyor çünkü biliyorum ki yüce Yaratıcı kandırmaları mümkün değil her ne kadar beni ya da birbirlerini uyuttuklarına kani olsalar da.

Sana söyleyecek çok sözüm var biriken bunca zamanda ama günaha girmemek adına tövbe istifrağ edip af diliyorum Rabbimden.

Ki babacığım...

Ah, keşke daha anlayışlı ve hoş görülü olup da zincirlerimi biraz gevşetseydin.

Bunu söylediğime inanamıyorum hele ki sağlığında bunu söylemeye asla cesaret edemezdim lakin insan öyle bir an'a denk düşüyor ki baba.

Şimdi çevreme bakıyorum da...

Bana öğrettiğin ne varsa ayaklar altında.

Özgürlük başlığı altında dileyen dilediğini uyguluyor ve kimseden de izin almıyor oysaki ben okul çıkışı ola ki beş dakika eve geç geleyim küçük kıyamet kopardı ertesinde ve büyük kıyamet de her hafta sonu işte bu yüzden ölüm ve cehennem korkutmuyor beni herkesi ürküttüğü kadar elbette bu, demek değil ki Rabbimin emirlerine uymayacağım bilakis daha temkinli ve dikkatliyim zaten beni ayakta ve hayatta tutan tek şey inanç.

İnsanlara duyduğum sevgi bir yana...

Ya onlara duyduğum inanç ve işte senden sonra hepsi sonlandı.

Mükemmel bir evlat olsam bile seni memnun edememişken artık biliyorum ki kimsenin kafasındaki şablona uyum göstermiyorum ve uyumsuz olduğumun bilincinde ben hala çabalıyorum insanlara uyum göstermek adına lakin kimseye benzemediğimi de biliyorum ve asla yeltenmiyorum da.

Geride kalanlar. Bazımız bir enkaza dönüşsek de baba...

Ezkaza dirilirim yeniden ve coşar ümitlerim başlığı altında yaşıyorum ve ek olarak yazıyorum da ve sen, edebiyatçı kimliğine bunlara asla vakıf olmadın keza ben de çok geç tanıştım madem kalemimle yine de biliyorum ki bir esintisi geliyordur sana yazdıklarımın.

Bir övünç kaynağı olmak isterdim hani ve ailemin de benimle gurur duymasını lakin bir ömür her şeyi yarım bırakmış bir insan olarak bu da yetmezmiş gibi insanların da beni yarı yolda bıraktığı...

Dile benden ne dilersen sevgili baba.

Biraz acı.

Fazlaca pişmanlık.

Bazen hâsıl olan o izafi neşe.

Hala da umut saklı iken.

Ve hala da sevebiliyorken...

Korktuğum kadar da varmış hani çoğu insandan uzak kalmama vesile olan o çekingenliğim.

Yalnızlığımın belki de doğal kalabalığımla...

Hayal kırıklıklarımla ve de hala hayal kurabiliyorken...

Tek dileğim ne mi baba?

Hangi birini söylesem ki hem bu fazla mahrem üstelik üstü örtülü dünyaların da en bariz esintisi iken yüreğimden geçenler ve de yazdıklarım...

Senden hep korktuğum gibi...

Ve şimdi de insanlardan fazlaca korkuyorum ama bu, onları sevmeme engel değil, babacığım tıpkı senden çekinip korkarken seni çok sevmem gibi üstelik haberleri bile yok üstüne üstük senin de haberin yoktu seni çok sevdiğimden ne de olsa bunu asla dile getirmedim bire bir.

Sen gittiğinden beri değişen her şey.

Ve değişmeyen tek şey değişimle ve ben iken...

Ve asla da gücüm yetmezken bazı şeyleri ve bazı insanları değiştirmeye bu yüzden sessizce seviyorum ben insanları ama en çok da Rabbimi.

Güzel Rabbim bütün günahlarını affetsin ne de olsa sen bizleri gözünden sakınırdın bu yüzden koruyup kolladın haddinden fazla üstelik ve inanılmaz da sevdin ve dünyaları serdin ayağımıza yine de eksik olan çok şey var/dı ve bunları benim tamamlamam asla söz konusu değil yine de inancım saklı ve sonsuz.

Rahat uyu babacığım ve söz daha sık dua edeceğim sana yine de rüyalarım gelmeyi ihmal etme.

Selam söyle babaanneme ve umarım ki birbirinize çoktan kavuşmuşsunuzdur.

En yakın zamanda gelmeyi temenni etmiyorum ve hala hayata bağlıyım tüm hüznüme rağmen hele ki yapacağım o kadar çok şey ve yarım kalmış hikâye var ki...

Her şeye rağmen seni sevmekten vazgeçmeyeceğim.